

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Allerede i Rigsdagssamlingen 1900—01 blev der forelagt et Lovforslag om Lønninger for 1ste Fuldmægtige ved Amtstuerne med Undtagelse af Møens Amtstue, hvilket Forslag dog ikke naaede længere end til første Behandling i Folketinget, hvor det blev henvist til Udvalg, som ikke afgav nogen Betænkning.

Senere er der saavel fra Foreningen af Danmarks Amtstuefuldmægtige som fra samtlige Amtsforvaltere fremkommet Andragender om, at der paany maa blive forelagt Lovgivningsmagten Forslag til en fastere og forbedret Stilling for Amtstuerne Fuldmægtige.

Som i Bemærkningerne til foranævnte Lovforslag udviklet maa det formentlig ogsaa erkendes, at der knytter sig væsentlige Ulemper til det nuværende Forhold ved Amtstuerne, hvorefter Fuldmægtigene ligesom Amtstuerne øvrige Personale antages og lønnes privat af Amtsforvalterne, der ogsaa kunne afskedige dem efter Forgodtbefindende, medens Amtsforvalterne paa den anden Side ubetinget have Ansvar for Tab eller Skade, som forvoldes af Fuldmægtigene. Denne sidste Regel er vistnok uadskillelig fra den nu bestaaende Ordning, men medfører et Ansvar for Amtsforvalterne, som efter Omstændighederne kan blive meget byrdefuldt, og som kan synes lidt ubilligt, naar Forretningernes Omfang, som Tilfældet er ved de fleste Amtstuer, medfører, at der maa gives Fuldmægtigene en ikke ringe Selvstændighed ved Udførelsen af de dem overdragne Hverv. Endnu ugunstigere er den bestaaende Ordning dog set fra Fuldmægtigenes Standpunkt, idet Forholdets private Karakter ikke blot udelukker, at der kan sikres dem Adgang til Pension, men ogsaa udsætter dem for uden Anledning fra deres Side at blive afskedigede, hvad der navnlig, naar den paagældende ikke mere er ganske ung, let vil bringe ham i en vanskelig Stilling, idet Uddannelsen som Amtstuefuldmægtig ikke giver særlig Adgang til andre Stillinger, og Adgangen til at opnaa en anden Stilling af samme Art ikke er let, da Antallet af Pladser er temmelig ringe, og det

ved en Amtstue ansatte Personale ved indtrædende Ledighed i Reglen rykker op.

Idet man derfor maa anse det for tvivlsomt, om det i Længden vil lykkes at faa et tilstrækkeligt Antal dygtige og paaidelige Mænd til disse Pladser, naar der ikke skaffes dem en mere betrygget Stilling end hidtil, maa man finde det betimeligt, at de i saa Henseende fremsatte Ønsker, i det mindste i et vist Omfang, imødekommes, og det foreslaas derfor, at der fremtidig gives 1ste Fuldmægtigene ved Amtstuerne direkte Statsansættelse og en lovbestemt Adgang til Pension.

Naar man har indskrænket sig til kun at foreslaa, at der gives 1ste Fuldmægtigene og ikke ogsaa de øvrige Fuldmægtige ved Amtstuerne fast Ansættelse, da beror dette dels paa, at de fornævnte Hensyn, om ikke udelukkende, saa dog fortrinsvis, gøre sig gældende ved disse Stillinger, dels paa, at Forholdene ved Amtstuerne ere en Del forskellige, og at det ofte beror paa mere tilfældige Omstændigheder, om der ved en Amtstue er en eller flere Fuldmægtige, ligesom de yngre Funktionærer ved Amtstuerne i Regelen heller ikke ere knyttede til dem paa en saadan Maade, at det vilde være naturligt at gøre dem til faste Bestillingsmænd, hvorfor man maa anse det for betænkeligt at udvide Kredsen af disse ud over 1ste Fuldmægtigene. Af noget tilsvarende Grund har man ikke ment at burde foreslaa Oprettelsen af nogen fast Fuldmægtigpost ved Møens Amtstue, idet denne Amtstues Forretningsomraade er saa lille, at der ikke synes at være Trang til en saadan fast ansat Funktionær ved Siden af Amtsforvalteren.

Naar der saaledes gives Fuldmægtigene direkte Statsansættelse, vil det være nødvendigt, at der i forskellige Retninger gives nærmere Regler angaaende deres Forhold til Amtsforvalterne, men de herhen hørende Bestemmelser bør formentlig rettest træffes ad administrativ Vej. Kun for saa vidt angaar Ansvar for de ved Amtstuerne beroende Midler saavel som for Tab eller Skade, der maatte forvoldes ved Urigtigheder i Embedsførelsen, maa man